

ובדרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

בעניני מאכלי חלב בחג השבועות
שאלות שנשאל מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשנים עברו ותשובותיו
שאלה: האם נהגו לאכול מאכלי חלב בחג השבועות בתימן? ואם לא נהגו, האם אפשר לנהוג מנהג זה כפי שפשט כאן בארץ?
תשובה: מאכלי חלב לא נהגו לאכול בתימן בחג השבועות, ואם יש כאלה שנהגו זה משהו מאוחר, *המשך בעמוד הבא*

וְהָיָה עֲרֵכְךָ הַזֶּכֶר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן שְׁשִׁים שָׁנָה וְהָיָה עֲרֵכְךָ חֲמִשִּׁים שָׁקֶל כֶּסֶף בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְאִם נִקְבְּהָ הוּא וְהָיָה עֲרֵכְךָ שְׁלֹשִׁים שָׁקֶל: וְאִם מִבֶּן חֲמִשׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֲרֵכְךָ הַזֶּכֶר עֶשְׂרִים שָׁקֶלִים וְלִנְקֵבָה עֶשְׂרֵת שָׁקֶלִים: וְאִם מִבֶּן חֲדָשׁ וְעַד בֶּן חֲמִשׁ שָׁנִים וְהָיָה עֲרֵכְךָ הַזֶּכֶר חֲמִשָּׁה שָׁקֶלִים כֶּסֶף וְלִנְקֵבָה עֲרֵכְךָ שְׁלֹשֶׁת שָׁקֶלִים כֶּסֶף: וְאִם מִבֶּן שְׁשִׁים שָׁנָה וְיִמְעָלָה אִם זָכָר וְהָיָה עֲרֵכְךָ חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵת שָׁקֶל וְלִנְקֵבָה עֶשְׂרֵה שָׁקֶלִים: (ויקרא כז, ג-ז)

'פירש"י': ואם מבין ששים שנה וגו'. כשמגיע לידי הזקנה האשה קרובה להחשב כאיש, לפיכך האיש פוחת בהזדקנו יותר משליש בערכו, והאשה אינה פוחתת אלא שליש בערכה, (ערכין יט) דאמרי אינשי (ערכין יט). סבא בביתא פחא בביתא (מלשון מפח יקוש הוא כלומר שהוא רע בבית. שפתי חכמים), סבתא בביתא סימא בביתא וסימנא טבא בביתא (אוצר טוב ומטמוני מסתרים, תרגום וסימא דמטמון. שפתי חכמים), עכ"ל.

המתבונן בפסוקים ובהנ"ל יראה, שערך הזכר יתר על ערך הנקבה, אך היחסיות ביניהם משתנה ואינה שווה, לפעמים ימצא שהיחסיות גדולה ולפעמים קטנה. לא ניכנס לפרטים בשווי היחסיות, היות ואין זה כאן מענייננו אלא רק לענין הסתכלות נכונה כפי ציווי התורה שזכר ונקבה אינם שווים (לאפוקי מדעות הכוזבות ב"מ עפ"ל).

גם אין עניינינו כאן בעניני המחויבות שבין איש לאשתו אלא רק בהבנת היסוד, הנוגע לחינוך, שאין לדרוש מהזכר ומהנקבה במידה שווה וכן לא אותם דברים. הזכר כוחותיו יותר חזקים מהנקבה וכמאמר חז"ל 'תשש כחם כנקבה'. מאידך, הבגרות של הנקבה מוקדמת יותר מן הזכר, לא לחינם הזכר נהיה בר מצוה בגיל י"ג ואילו הנקבה בגיל י"ב וכ"י.

כאשר אנו רוצים להצליח בחינוך, חייבים אנו להשריש חילוק זה בביתנו. הדרישות מהבנים אינם אותן הדרישות מהבנות. הבנים קמים בהשכמה לתפילה ומתפללים זמן ארוך, ואף לימוד תורתם ארוך. משא"כ הבנות אינן קמות בהשכמה ואינן לומדות תורה אלא רק את הנצרך להן בבתי חינוכן. הבנים עוזרים מעט בסידור וארגון הבית, משא"כ הבנות. [בית שכולו בנים, פשוט שהדבר משתנה והכל לפי הבית ובמידת הצורך]. ועוד דברים רבים ואכמ"ל.

החכמה, לשלב את כח ועזרת הבנים בדברים שאין בידן של הבנות לעשותן אלא בעמל רב, ולא לשנות סדרי בראשית שאז יגיעו הדברים לדכדוך והתמרמרות בין הילדים. דוגמא: להוריד כלי בישול מארון גבוה או הבוידם וכן להשליך אשפה כבדה או מגושמת ניתן לבן. אך לשטוף כלים ולהכין אוכל ניתן לבת. להוויז מטות כבידות בעת שטיפת הרצפה נאמר לבן, אך שטיפת הרצפה עצמה ניתן לבת. כמובן שרוב מלאכות הבית הן על הבנות, אך מאידך יבצר מהבנות להתלונן על הבנים למה הם לא עוזרים כמותן, מפני שנושבו להן בצורה חכמה, וכי אתן קמות בהשכמה ומתפללות ולומדות זמן רב? האם נדרוש זאת מבן? כל אחד ואחת יש לו, לה, את תפקידו, תפקידה, לפי כוחותיו ולפי תיקונו כאן בזה העולם.

לפעמים שומעים בנים אומרים, מה הבעיה לעשות את מה שהבנות עושות, אני מעדיף לשטוף כלים ולקפל כביסות מאשר לקום בבוקר ולהתפלל תפילות ארוכות וללמוד שעות רבות. ראשית, יש לדעת שילד שמעדיף לא לקום בבוקר ולא ללכת לתפילות וכן לא ללמוד, שורש הבעיה נובע מחמת שאינו רואה בביתו התפעלות וחשיבות יתירה לתפילה ולתורה ואכמ"ל בזה. מה שכן, לילד כזה נשיב, אם חפצך להתנהג כבת, תהיה כבת עד הסוף לכל גווניה. אלא מה, אינך חפץ באמת להיות כבת ממש, אלא פשוט הנך חפץ להשתחרר מהעול המוטל עליך, על זאת עליך לדעת שערכי עלי אינו נמדד לפי עשייתי אלא לפי מה שעשאי יוצרי. וואפשר לתת לזה רמז מדברי רש"י שכתב על פסוק 'והיה ערכך' בזה"ל: 'אין ערך זה לשון דמים, אלא בין שהוא יוקר בין שהוא זול, כפי שניו, הוא הערך הקצוב עליו בפרשה זו, ע"כ. עשאי זכר, אמלא תיקוני כזכר, עשאי נקבה אמלא תיקוני כנקבה. וכפי שמצינו שערכי עלי משתנה לפי גילאים, כן הדרישות מהילדים משתנות בהתאם לגילם ויכולתם. אם דבר זה יהיה ברור היטב בבית, האחוה והשלום, והעשייה המשותפת תהיה ברכה בקרב בית זה.

שפע ברכה והצלחה, יחולו על האני תרי אינשי מעלי, ר' משה גיאת הי"ו, וברא כרעא דאגוה ר' ליאור גיאת הי"ו, העמלים רבות למען תשיב"ד בכלל וילדי מוסדותינו בפרט. יהא רעוא שימלא' ה' ב"ה כל משאלות לגם לטובה, ויאריך ימיהם בטוב ושנותיהם בגעמים, ויהיה כל זרעם זרע בירך ה' יראים ושלמים, אמן

פניני הלכה

המשך מהעמוד הקודם

זאת אומרת ראו את זה בשו"ע, אבל בפועל זה לא היה מקובל. אבל מצד שני לא צריך גם לזלזל בזה, זאת אומרת לפי מה ששואלים אם מותר לנהוג את זה אין שום סיבה בדווקא לא לנהוג, אמנם בד"כ מה שמקובל אצל התימנים

שאוכלים כמו כל יום טוב מאכלים בשרים. אבל אם רוצים לאכול מאכלים חלבים זה בצורה מכובדת שמתאים לכבוד היום בפרט שזה רק סעודה אחת הרי ביו"ט אפשר לעשות סעודה של הבוקר חלבית או מה שמקובל היום עוגות גבינות דברים כאלה, אחר הקידוש לצאת יד"ח קידוש במקום סעודה, אפשר בצרהיים לאכול את הבשרי כי בין כה וכה לא צריך לאכול שלש סעודות. גם בשבת אוכלים בד"כ גם מאכלים חלביים בסעודה שלישיית ובבוקר את המאכל הבשרי אז פה יכול להתהפך.

בכל אופן, אולי מסתתר פה מאחורי השאלה איזה רעיון מסויים, כנראה שאבו את זה מאיזה ספר. בספר מסויים שהוא כותב בצורה לעגנית על העניין הזה של המאכלי חלב, אבל לצערנו במקום שיכתוב את זה בשם עצמו, הוא כתב את זה בשם יהודי תימן באופן כללי לכן חייב להדגיש שזה שקר וכזב, זאת אומרת כתוב שמה שיהודי תימן היו לועגים לאלה שמקפידים לאכול ביום זה מאכלי חלב בלבד, וכמובן הוא מביא את הנימוק בצורה משובשת כדי ללעוג על זה, שכביכול הסיבה היא שבזמן שנתנה תורה עם ישראל אכלו רק נבילות לא יכלו

לשחוט שחיטה כשרה ולהגעיל את כליהם. אז אלה שלעגו על זה טענו שרק ערב רב שעלו עם ישראל ממצרים אכלו נבילות והיה להם כלי איסור אבל בני ישראל לבני אברהם יצחק ויעקב היה להם אוכל כשר הרי אברהם אבינו קיים את כל התורה וכל הדברים כאלה, זה הדברים ששמו אותם בפי יהודי תימן וזה כמובן זה לא נכון, יכול להיות שישבו קבוצה של אנשים באיזה מקום ושאלו אותם את השאלה ואז הם צחקו ולעגו על זה אבל אי אפשר לכתוב את הדברים האלה בספר בשם כלל יהודי תימן שלא שמעו ולא ידעו מהדברים האלה, ולא דנו בזה. וזה סתם שיכתוב של הדברים, והדברים האלה לא נודעו ולא נשמעו.

וכמו שאמרתי יכול להיות שבבית כנסת מסויים ישבו ודנו וזה שיטה למעשה משכילית, זאת אומרת ללעוג על מנהגי ישראל גם אם זה מנהגים שלא נהוגים בעדה שלנו, אנחנו לא לועגים עליהם, גם זו הלכה שמובא בשו"ע ואמנם זה כתוב בהגה"ה של הרמ"א אבל זה מובא גם בבית יוסף, שאין ללעוג על שום מנהג, ולמעשה גם הוא שיבש את הטעם.

המקור של זה, זה במשנה ברורה, לא שהם אכלו נבילות וטרפות, המשנה ברורה כותב שהוא שמע טעם למנהג שבעת שעמדו על הר סיני וקיבלו את התורה בסי' תצ"ד ס"ק י"ב ואז לא יכלו לאכול כי צריך סכין בדוקה, וחוטוי חלב ודם, להדיח ולמלוח ולבשל בכלים חדשים, במעמד הר סיני שמעו פרטים שקודם לא ידעו אותם, ולכן עכשיו הם רצו לקיים, אז אכלו מאכלי חלב שלא צריך את הפרטים האלה. גם אם יש מקום לדון על הטעם הזה אבל זה לא פירושו שהמנהג נוסד על זה. המשנ"ב כתב שהוא שמע בשם גדול אחד טעם נכון אבל יש טעמים אחרים, יש כאלה הרי נותנים טעם דבש וחלב תחת לשונך שהתורה נמשלה לחלב, דרך אגב אצל התימנים נפוץ לאכול ז'אביא' בשבועות, גם כן זה כנראה בגלל שהתורה נמשלה לשמן, יכול להיות שזה לא בתורת מנהג אלא בסיבות צדדיות.

בכל אופן מנהגי ישראל קדושים ואשריהם ישראל כל עדה ועדה גם אם יש לדון ולברר את הדברים הכל צריך להיות בדרך התורה ויראת שמים ובדרך של כבוד אחד לשני וללמוד אחד מהשני את הדברים הטובים כי לכולם יש מעלות. שאלה: האם יעשו את זה מדי שנה בשנה זה יכול להיות בגדר של חיוב אם יעשו את זה שלש פעמים? תשובה: שלש פעמים זה יכול להחשב אפילו נדר, אם הם עשו את זה מתוך כוונה של מצוה של איזה מנהג, לא סתם שהודמן להם האוכל הזה. יותר טוב ואפילו פעם אחת אם חושבים שיעשו ככה לעולם יותר טוב להגיד שזה בלי נדר וכל הדברים מהסוג הזה רצוי לומר בלי נדר נעשה ככה ואנחנו לא מקבלים את זה עלינו כדי שזה לא יהיה חובה.

תפארת בנים

סיימו לשון את כל ישעיה ארבע פעמים, וקיבלו יום תפילה בקבר המקובל הרב יצחק גברא זצוק"ל וטיול לחורבת מירוס ופארק בריטניה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אוחנינה ע"ה תנעב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

אזרח חיה!
אם ואם ימצא האדם
שהראשון לטובה
והשני לרעה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פתרונות לפרשת 'בהר'
אחודה חידה! ואם לא יגאל עד מלאת לו
שנה תמימה נקם הבית אשר בעיר אשר לא (לו)
חמה לצמיחת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל
(ויקרא כה. ל). נכתב 'לא' בפס' ג' פעמים באל"ף,
אך פעם אחת נקראת בוא"ו.
הזוכה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה? הרב יוסף קחטה.
הזוכה: יהל אלשיך.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

צהירותי לשון

סימני - גועין מעט במי"ם, מה שכיום אומרים
סימני אך ללא געיא.

מחידושי רבותינו

מהליכות אבותינו

ממנהגי נשות יהודי עדן בליל חג
השבועות

כתב בספר 'אוצר מנהגי עדן' (עמ' ק) וז"ל: יש מקומות שלומדים התיקון בביהכ"נ, ויש חבורות שמתאספים וקורין בביתם, וכן כתב בנחלת יוסף. והמנהג בעדן היה שגם הנשים היו יושבות כל הלילה אם זה בביתן היכן שהיו מתאספים ולומדים התיקון, אם בבתי הכנסיות ויש מהן שהיו יושבות כל הלילה בעינים פקוחות לנגד כיפת השמים מחכות לרגע בו יפתחו שערי השמים לערוך את תפילתם ובקשתם, מאמינות היו כי בליל מתן תורה יפתח שער הרקיע השמים ויש הרואות ראיית לב או ראיית עין את השער הנפתח כהרף עין. והדברים ידועים, וראה גם בספר בין עדן לתימן, ועיין במנהגי שרעב להרב סעדיה חוזה שכתב שמנהגם כן עכ"ל. והלואי ונזכה למקצת מן המקצת מתמימותן, אמן.

ואולך אתכם קוממיות (ויקרא כו . יג)
רש"י מפרש בקומה זקופה. אתמהה. והלא בגמרא קידושין דף ל"א כתוב אסור לאדם שיהלך ארבע אמות בקומה זקופה, וההולך בקומה זקופה כאילו דוחק רגלי השכינה, מפני שהאדם צריך לילך בהכנעה לפני השכינה שהיא למעלה ממראשותיו, ורש"י שוב מפרש הזוקף קומתו נראה כדוחק רגלי השכינה.

אבל כאן כתוב והתהלכתי בתוכם ושוב מפרש רש"י אטייל עמכם בגן עדן שהקב"ה יטייל בינכם לכן בזמן הטיוול עמי ואולך אתכם קוממיות שתהלכו בקומה זקופה:

והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית (ויקרא כו . כה)

דרך העולם כשמלך כובש מדינה זרה אינו מעניש את התושבים אף שלחמו נגדו כי לא עשו כל חטא בזה שלא רצו שמלך זה ישלוט עליהם אבל כשאנשי מדינתו מרדו בו והמלך השתלט עליהם אזי יעניש את המורדים: כן ה' כרת ברית עם בני ישראל בהר סיני וכשמורדים בו הוא משתמש בחרב נקמת נקם ברית:

והשמונתי אני את הארץ ושמונו עליה אויבכם (ויקרא כו . לב)
יש לתמוה על המונח בפסוק זה ושמונו עליה אויבכם:

הפירוש בזה יש בשורה טובה שהיא מבשרת בכל הגלויות שאין ארצנו מקבלת את אויבנו זאת היא ראייה ברורה והבטחה גדולה לנו כי לא תמצא ארץ אשר היא טובה ורחבה ואשר היתה נושבת מעולם והיא חרבה כמוה, כי מאז יצאנו ממנה לא קיבלה אומה ולשון וכולם משתדלים להושיבה ולא עלה בידם עד שלא ישוב עמה ואז יושבו לבטח עליה:

(ועטרת זקנים' למהר"י זכריא זצ"ל)

וזכרתי את בריתי יעקוב (ויקרא כו . מב)

יעקוב מלא בחמשה מקומות ואליהו חסר בחמש מקומות. שלקח יעקב ערבון ויבשר הגאולה ורש"י. והגאון רבי חיים קורח זלה"ה בדברי חיים כאן פירט כל המקומות שנכתב יעקב מלא ואליהו חסר. וזכרתי את בריתי יעקוב. יעקוב מלא לפי שנתעלה על האבות בששה מעלות וסימנך למי" נמ"ל. ל, לא יצא ממנו פולת. מ' מילה מתקיימת בו ובזרעו. י' יצאו ממנו שנים עשר שבטים. נ, נאסר עליו גיד הנשה. מ' משפחה נקראת על שמו. ל' לאמר נצטוו בתרי"ג מצות אלא בניו. ת"ם.

(פרי יוסף' למהר"י אבולפי זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

לשון רכה תשבר גרם

בזמן שהרגו מתקוממים את המלך האימאם יחיא שהיה נוהג בחסד רב כלפי היהודים. היו מהומות רבות ומלחמות בין אחמד בנו של המלך שנהרג, ובין אויביו שחשבו לירש מלכותו. לבסוף נצחו חיילותיו של אחמד והובקעה העיר צנעא ביום שבת, ונפוצו כל הצבא לשלול שלל ולבזו בו כאוות נפשם בכל רחבי העיר.

בהגיעם לביתו של הרב יחיא רדאעי זצ"ל, כבר הספיקו להטמין בני הבית את החפצים היקרים במקום נסתר ועשו טיח מבחוץ וסיידו בסיד לבל יזהו הגוים מקום מטמונם. אבל הרשעים היו מסתכלים אפילו בשטח קירות הבית בעין לטושה, והרגישו וחשדו בקיר ההוא ונתנו עוד דפיקות חזקות בקיר והתברר להם כי לא קיר אטום הוא אלא טיח. אז שלחו את ידיהם בכליהם והרסו והוציאו את כל הנטמן שם ממצעות וכלים ובגדים יקרים ותכשיטים.

בני הבית התאספו לחדר אחד מחדרי הבית בקומה שניה, יושבים בדממה יראים לנפשותינו ומתלחשים, על כי האויב הצליח לבזו את כל מה שנשאר להם. בעודם דוים במצוקתיהם והאויבים ממשיכים בפעולתם לנתוש ולנתון ולהאביד ולהרוס. קם הרב יחיא ממקומו ויאמר: וכי נשב בחיבוק ידים והאויב יקח את כל אשר לנו? אני ארד אליהם ואראה מה לדבר ולהתחנן להם אולי ה' יראה לעניינו ויתן בלבם רחמים אפילו להציל קצת.

בתחלה לא הסכימו בני הבית ואמרו שיקחו להם ובלבד שנשאר בחיים ואל יגע האויב בנפשות. אבל הרב יחיא בטח בשי"ת ויקם וירד אליהם וידבר אתם רכות, ויאמר, מה בצע לכם אתם האנשים החשובים בארצכם, והגבורים בכל מקום בואכם לבוא להתגבר על יהודי מסכן ומסור כצאן לטבח, אל לכם לקחת מצעות ומכסה של ילדי, ואתם עשירים אדירים אתם ואבותיכם, ידועים אתם מדורי דורות הגבורים אשר מעולם אנשי השם, עוזרים לכל חלש מרחמים על כל מסכן ודל, נא, להשאיר את מצעי וכלי הדלים, וה' יזמין לכם כפלי כפלים בדרך מוצלחת ובטוחה, בהיתר ולא באיסור, כי אתם מהאנשים השונאים עושק וגזל, שאם לא הייתם בעלי אמונה ובטחון חזק לא היה ה' עוזר לכם, והפיל אויביכם לפניכם כהיום הזה. וכיוצא בדברים כאלה שישע אותם ובקול רך היוצא חנוק מגרונו ונכנס בעומק לאזניהם.

כששמעו דבריו התחילו להרפות ידיהם ולחשוב אם כדאי או לא כדאי לקחת, ולסוף נכמרו רחמיו של גדול שבהם, ואמר לכולם בואו ונעזבה כאן פן נהיה אשמים בעון המשפחה המסכנה הזאת. וכדי שלא ילכו ריקם חמדו אגרטל נחשת של פרחים ונטלו אותה ברשות ובטובת לב, וילכו להם.

אז שמחו אנשי הבית על הנס שעשה השי"ת, על כי יש להם אב כזה שהציל טרף מיד הטורף לא בחיל ולא בכח כי אם ברוח שפתינו.

(זכר דייק' עמ' מג)

לרפואת

דוד בן יאיר

יהודיה בת אוריאל אהרן

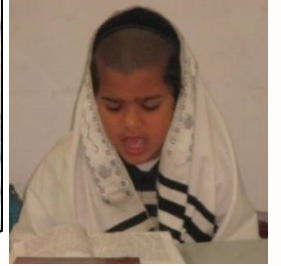
בת שכחע"י

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

אחד מיני רבים
בלע"ה, ממש תענוג!!!

מיני זעיר מכתבי הורים

לכבוד הרב
אברהם צ' (כיתה א') המתוק של את הרצפה fe הבית
צולר הרבה אנא. הוא מס קרא enon וצה לי
חידושים.
לרב בוקר טוב
יוסף כ' (כיתה א') הצדיק קרא את הפרקים מנה בכיתה
מאוד יפה בקול פנימה יפה פשוט נהננו.

חכמי תימן

הרב אברהם ביד מסה ערשי זצ"ל היה אחד מגדולי החכמים בדורו. ביותר התפרסם בבקיאותו הרחבה והעמוקה בקבלה. כתב הערות על ספר "מים חיים" של המקובל מהר"ח העזרי זצ"ל. מתלמידיו החשובים הם, הגאון רבי חיים קורח והגאון רבי אברהם חאזי. המכונה הרב אחי"ה, זצ"ל. זה האחרון מביא בהערותיו על ספר "עץ חיים", כמה חידושים בשם רבו זצ"ל. חתם על תשובת רבי דוד צאלח ז"ל נכדו של מהר"י זצ"ל, בעניין זמן ספירת העומר, הובאה בספר "עץ חיים" מהדו' הר"ש צאלח זצ"ל ח"ב הלכות ספירת העומר.

נפטר בשנת ה'תרל"ז

הנהלת התלמוד תורה צוות המחנכים, ההורים והתלמידים מקבלים בכרכה, את בואו של מרן נשיא המוסדות הגאון הגדול, אשר מפיו אנו חיים, ומימיו אנו שותים, לשבות בעירנו בשבת זו. יבורכו מפי עליון כל העוסקים במלאכה, ומזכים את העיר ותושביה.

צדיק בא לעיר

בעזה"ת בשבת קודש פרשת בחוקותי
ישבות בעירנו מרן הגאון הגדול

הרב **יצחק רצאבי** שליט"א

פוסק עדת תימן

ארץ שמחת הכר מצוה

של נכדו **נתנאל** נ"י

בן הגאון הרב **משה רצאבי** שליט"א
רב ק"ק "פעולת צדיק" - אלעד

סדרי התפילות יתקיימו בבית הכנסת "פעולת צדיק"
רח' רבינו סעדיה גאון פינת רח' המאירי

שה"ש-מנחה עש"ק 18:15	שיעורו של מרן שליט"א
דרשת מרן 19:15	בהלכה 15:45
שחרית הודו 6:50	מנחת שב"ק 17:00
געלה 11:45	ערבית מוצ"ש 20:05

הפעולה במחנה

רבני ק"ק תימן אלעד שליט"א

ונבחרו ציבור הי"ו

בהרכת ברוכים האלים בשם ה'
הנהלת ק"ק "פעולת צדיק"

תשית לראשו עטרת פז

נאחל למרן נשיא המוסדות
הגאון הגדול רבי

יצחק רצאבי

שליט"א

לרגל היכנס נכדו

בנו של מרא דאתרא

דק"ק פעולת צדיק אלעד

הרה"ג **משה רצאבי**

שליט"א

עלם חמודות יניק וחכים

נתנאל נ"י

לעול תורה ומצוות

שיזכו לראותו ממשיך דרך

אבותיו גודל במעלות התורה

ויראת ה' נסוכה על פניו

ויהיה לגאון

ולתפארת עם ישראל.

הערות, הארות ותשובות לחידות

ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009

או במייל:

Nahari@enativ.com

לזש"ק

יובלבזוד ורות

בתזכריה

לזש"ק

שלוםביןעקב ומירב

טליהבתמנשה